

II.

J. A. Schmidii,
Lapis Ilmenaviensis cancri si-
guram in sinu gerens.

LApis ille nigricans, admodum durus & molem renum amulans, percusione divisus fuit in duas partes (Fig. 20 & 21 Fig. quarum altera Fig. 20 exhibet cancri thoracem a. chelas 20. b. b. b. b. caudam c. &c ultra lapidis superficiem satis eminentes, quibus in altera Fig. 21, accurate respondent profunditates illis convenientes. Sed & hic ars delineandi imitatur naturam duntaxat, & eam satis vivide exprimere nequit.

Adiecta sunt in schemate ex eodem loco frusta duo (Fig. 22. & 23) Fig. ad instar ardosiz (Schleiferstein) se habentia, quæ continent partes foliorum, illis simillimorum, quæ ex arboribus decidunt. Ex circumstantiis loci judicandum esset, an non ipsa arboris folia olim decidere int in limum, qui successive lapidis naturam induit. Suspicionem de eo mihi movent distincta tabulata a. b. c d. in Fig. 22. observata; ita lamque firmare videntur alii lapides, qui fistunt pisciculos, in quibus, absuntis carnibus, adhuc adparent subtilissimæ spinae totius corporis.

III.

Christiani Maximiliani Speneri, D.
Disquisitio

Crocodilo in Lapide scisili
^{De}
expresso aliisque Lithozois.

Quemadmodum jamdudum magnarum rerum nuntia fama Serenissimi ac Potentissimi Regis nostri (cui incolumentem quâ omnium nostrum salus continetur perpetuam, seramque immortalitatem largiatur Rex Regum & Dominus dominantium) non solum sumnum splendorem atque potentiam, sed etiam maximum erga optimas artes favorem, earumque cultores Clementiam, per orbem tulit: ita neminem facile tam expertem rerum in Europa gestarum repertum iri credo, qui ignoret, quanta benignitate, rarissimo exemplo inter medios belli fluctus & streptus, trepidantes, tristes, & percussas formidine Camænas resperxerit; ita quidem, ut non tantum tutissimum iisdem persiguum conditis amoenissimis Musarum ac Gratiarum sedibus præbuerit, sed etiam de præsidiis, emolumentiis promovendoque earundem spendorere maxime sollicitus, novam sapientiæ bonarumque literarum officinam, Societatem nempe scientiarum in conspectu Deorum Penitium aulae Regiae, sub summi atque omnibus veræ & sublimioris cruditionis ornamentis *Condecoratisimi Viri*, qualem ipsa terra per secula multa non vidit, Præsidio benignissime fundare ac constituere decreverit. Hujus Per Illustris Societatis cum & me partem esse voluerit laudatus modo *Præses Magnificus*, & ex tenore legum Societatis, schediasma nunc, quod & novitate & curiositate se commendet, elaborandum sit, vix rarius atque curiosius spectaculum vobis exhibere me posse arbitratus sum, quam si divitis Nili incolam, in mediæ Germaniæ, Thuringicæ terræ visceribus haud ita diu inventum, sisterem, & primo hoc Miscellaneorum Nostrorum schediasmate, hunc jam primum, quantum equidem memini, deprehensum peregrinum ignotumque hospitem exhiberem.

- *Quod de Africa, multis formis animalium partus intuitu apud Gracos æque ac Latinos tritisimum erat proverbium: eandem semper aliquid novi producere, illud de fœcundissimo naturæ sive, ejusque tribus amplissimis regnis eo magis pronuntiare licebit, quo, solum Minerale regnum profundissimæque terræ cryptæ præter ingentes d' vitias, plura nova atque admiranda ex tenebris abditasque suis recessibus cumulatisime, quod tie fere, largiuntur, ut nec in rari satis nec eorum de causas abstrusumque originis modum assequi, ex voto, queatus. Ut illud, quod Celeberrimus Dn. D. Major. Differt Epistol. de Cancris*

Serpentibus petrefactis §. 8. p. 8. de Naturæ universæ amplitudine ediscerit, haud immerito de solius mineralis regni inexhausta opum varietate dicere liceat: Utique haud sufficere ætatem humanam exhaustiæ vel decimæ parti portentorum quæ quotidie prodeunt in scenam rerum, nosque ad quandam stuporem commovent. Nihil mis profecto longum foret si, quæ nostris temporibus cognita habemus, omnia polydædalæ Naturæ admiranda enumerare, nedum causas modumque productionis eorundem evolvere vellem. *Enimvero*, sunt & minerali regno sua rursus peculiaria regna & quicquid alias in tribus spatiofissimis regnis ad' stuporem usque ostendere solet Alma rerum mater Natura, hic quoque magna in copia congesisse &, mutato tamen habitu, multo majori nostro stupore exhibere velle videtur. Habemus & hic animale regnum mira specierum varietate jucundum, nec vegetabilis deliciæ regni desiderantur. Non equidem pluribus hic dicam de animalibus vivis in subcavis terræ speluncis, anfractibus, imo in medio durissimorum saxorum repertis, quorum observationes pasim tam apud curiosos rerum Historicarum, quam Naturalium scriptores haud raro inveniuntur. Neque de animalium vegetabiliumque figuris ex solo auro argenteo vel lapidea etiam substantia efformatis, aut in gemmis vel succino stupendo quodam modo expressis; quo pertinet (*si modo narrationibus fidere prorsus licet aut artificium omne, vel imaginationis adjumentum abfuisse constaret*), Equus ille argenteus, apud Generosissimum *Dn Heinricum Anshelnum von Ziegler und Kliphausen im täglichen Schauplatz der Zeit ad d. 15. Jul. no 2* p. 115. in Bohemia effosus & quod exteriorem formam vel figuram omnibus numeris ita absolutus ut præstantissimi artificis cura omnibus artis lenociniis eleganter id efformare haud potuisset. Et quod apud *Zieglerum* illa metalli-tosoris effigies in Hercynia ad S. Andreæ montem in argenteo quodam tractu reperta, & si fides historiæ habenda, digitum magnitudine virilem exæquans ex puro & solido argento sine ullo artis adjumento solius Naturæ opera, confata, in qua indusum vittatum corium lumbare, pileolus omnisque metallicolorum habitus cum vase in altera axilla ære pleno distinctissimeque conspicuo erat effictus. Virginis item Deiparae Salvatoren in ulnis gestantis in succino apud *Majolum* & in centro diaphani lapidis apud *Kircherum* expressa effigies, ut & magni Christophori infantem humeris sustinentis apud *Agricolam* nec non Iohannis Baptista Camelina

na veste induiti cum cruce Salvatoris ex solido argento constans simulacrum. Item Pontificis Leonis X. & Beati nostri Lutheri in superiore & inferiore, uti verba habent Clar Dn. D. Ioh Andr. Fischeri Consiliar. Metallic. p 231. intermedia lapidis superficie accuratissimè insculpta & in præcedente seculo ingruente reformatione in monte veneris prope urbem ~~Hettstädt auf dem Rupfferberg~~ inventa imago, quam Illustrissimi Comites Mansfeldici inter sua rariora adhuc asserunt. Aurea etiam arbor illa quam Abyssinæ Rex Magno Mogoli per splendidam legationem offerri aliquando curavit, uti Jean. Batt. Tavernier dans ses Voyages refert atque dilucidius etiam eandem describit. Ne memorentur Vitis quoque palmitisque capreoli nec non lapillorum in uiris contentorum aureorum observationes apud Wormium, Sachsiūm, rerum Hungaricarum scriptores reperiundæ, quas suo loco relinquimus. Nec Lamiaæ piscis sive Carchariae dentes adeo decantatos sub Giosopetræ nomine vulgo cognitos atque in Lüneburgico Germaniae, Daventriensi, Tungrensi & Antwerpiensi Belgii, Burdigalensi Galliae, Messancensi Siciliae, nec non Prusia & imprimis Melitensi agro in copia effodi solitos fusius persequar, aut tot testacea, conchylia, Lithostrea aliaque marina tanta in copia nostris temporibus è terris ubique fere locorum eruta ut Musea curiosorum non ornent amplius sed onerent vel etiam alias partes animalium referentes lapides magno numero in Museis conspicuos pluribus commemorabo, vereor enim ne id mihi aliquis, quod apud Homerum Eumæo suo respondebat, occinat:

Et novi & teneo, jam narras ista scienti.

Postquam tot Viri Celeberrimi, Gesnerus, Aldrovandus, Ambrosinus, Wormius, Cesalpinus, Boëthius, Liét, Columna, Imperatus, Velschius, Lachmundus, Steno, Baufhuis, Sachsius, Major, Beccerus, Listerus, Woodwardus, Scheuchzerus aliisque magno numero rerum subterranearum scriptores omnem hic fundum occuparunt atque Clarissimus Vir Dn Carl Nicolaus Langius Lucern. Helvet. Philos. & Medicus scientifice uti loquuntur rem tractare & lapides figuratos, cum primis Helveticos in certas classes classiumque sectiones distribuere laudando non satis ausu conatus fuit. Vid. sis Ideam Histor. Natural. Lapid. Figurat. Helvet. Decuria III. anno IX. & X. Ephemerid. N.C. German. annexam.

Id vero satis mirari non possum cui id circa aliquantum immorari

rari visum fuit, quod Africa hic novi atque curiosi subministravit, nec tamen uti alias in Niliaco fœundo littore sed in mediæ Germania visceribus in abditis Thuringicæ terræ recessibus exhibuit. Miraculo certe proximum est Africa, Orientalium æque ac occidentalium aliarumque disitarum terrarum indigenas, animalia Europæ incognita ex fœundo tamen mediæ Germania finu produci & quaæ ibi animalis regni pars magna fuerunt, hic mutatis laribus & habitu sub mineralis regni censum venire Balenam aliquando quoad ossium reliquias ex Hildesieni agro productas fuisse *Lachmannius* in *Memor. et apud* auëtor est. Lustra jam abierte aliquot, cum *Celeberriimus* deque omni elegantiori literatura bene meritissimus *Dn. Wilhelm Ernestus Tenzelius* integrum pene Elephanti [vel certè cognati animalis] skeleton sedecim pedes altum prope Tonnam in Thuringicæ Dynastia Serenissimo Duci Saxo Gothano subiecta, è colle arenoso effosum, eleganti atque doctissima Epistola nuntiaret atque Eruditis de origine ossæ hujus connexionis ultro citroque disquirendi atque contentionis ferram, conscriptis variis tractatibus, magno conatu reciprocandi, ansam daret. Neque multo post similia ossa in agro Canstatiensi prope Nicrum Suevo repeta & à *B. Reyselio sereniss. Württemberg. Ducis Consiliario* & *Archiatro* descripta, similibus eruditorum motibus & controversiis occasionem suppeditarunt. Ita quoque *Clar. Ciampinius de ossibus Elephantinis in Viterbiensi Diæc. si Anno 1688. erutis aliorumque de Ebore fossili virorum clarissimorum observationes* passim prostant.

Quamvis vero curiosissima sint rariorū hæc observationum spectacula multum tamen & raritate & curiositate antecedit hoc quod jam hic sifto *skeleton crocodilinum metallisatum*, (liceat ita loqui) & *petrefactum* in Thuringicis quoque fodinis inter plurimos diversi generis lapides figuratos repertum. Videlicet obtulerunt rarissimum hoc spectaculum ante quatuor circiter annos Fodinæ Kupfersuhlienses trium horarum itineris intervallo Ferraria Thuringorum & unius cum dimidia Salzunga distantes in loco quem Metallicolæ vocant *den Feidschach*, profunditatis quatuordecim cubitorum sive *Yards* ter uti vocant, quod mensuræ genus tribus cum dimidia ulnis Lipsiensium constat, ut ita tota profunditas ad quinquaginta ulnas accedat. Inventum vero est hoc skeleton scissi lapidi inhærens una cum variis lapidibus scissilibus pictis variasque plicium species referentibus & lapide

lapide ingentis magnitudinis Bifonem exhibente, qui tamen ad manus meas non pervenit, dignus alias omnino qui figura æri incisa ob oculos hic poneretur. Illum vero *Vir Nobilissimus, Mathematicus & Chymicus excellentissimus Dn. Michælis harum fodinarum Inspector peritisimus Beati Fratris mei Mathemat at ue Pb. sic Professoris uondam Hallensis fidus Orestes*, (à quo plurima curiosissima atque accuriora circa Metallorum generationem faliūm productionem & id generis alia eo magis sibi eruditus Orbis promittit, quod ille & à judicio per varias scientias cumprimis Mathematicas subactissimo & à rerum metallicarum haud vulgari peritia est instructissimus) pro ea qua est humanitate atque erga curiosos harum rerum amatores benevolentia ad augendum & ornandum apparatus meum rerum Naturalium mihi benevole transmisit. Quoad substantiam lapis hic cui Crocodilus inhæret solito durior est nec ita facile ac alii fissiles lapides findi se patitur. Pondere viginti septem libras exæquat. Cæterum cupram continet ita quidem ut centenarius lapidis ; II largiatur, ipsa vero in metallum quasi transmutata ossium Crocodili substantia plus præbet, etenim frustum ejusdem igni commissum facili negotio addito borrace in mineram *ris rubram commutatur. Elegantissime figura ipsius atque satis distincte in lapide conspicitur, imo in osse t' bix frato ipsa medulla in metallum quasi versa conspicitur, prout figura fig. XXIV. & XXV. his Miscellaneis adjecta, qua omnia quantum equi-
 24. deni fieri potuit distincte exprimi curavimus docere potest Magni-
 25. tudinem Crocodili ex adjecta mensura colligere licebit, quantum ego judicare valeo longitudo ipsius cum eo quod adhuc desideratur ad tres pedes Rhinlandicos se extendit, vertebræ & reliquæ partes splendentes ad quartam imo dimidiā digiti partem supra substantiam lapidis prominent. Atque hæc prominentia in reliquis etiam piscium figuris & lapidibus figuratis Kupfersuhlianis cernitur. Effodiuntur equidem non uno in loco lapides ejusmodi piscium aliarumque rerum figuris exornati. Ita enim *Gaffarellus in curiosis suis inauditis lapidem in Anglia repertum refert in quo perca piscis accuratissime fuerit delineatus ita ut singulæ squamæ distincte potuerint observari, quemadmodum fossilia quoque ibidem deprehensa fuisse in quibus plantæ diversi generis tanta cum exactitudine delineatae fuerint ut nulla arte tam vide potuerint exprimi, Cædmonus auctor est.* Ita enim *britannia sua p. 692. bras planarum representationes, inquit, sepius comprehendit*

in Carbonariis tegulae cuidam nigra impressas aut ad superficiem
 carbonis proxime adiacet. In aliis etiam fossilibus deprehendi sed
 rarius. Tam autem hæ figuræ plantarum sunt variae ut in tot fere
 species dividì possint in quæ plantæ ipsæ in superficie terræ nascentes
 &c. quod eo minus mirum alicui videri poterit, quo magis constat
 hodie patetque inter omnes, non esse solam Angliam deliciis hisce
 fœcundam, sed easdem quoque hinc inde in aliis terræ regionibus re-
 periri. vid. Excellentiss. Collegæ Nostri Dn. D. Scheuchzeli Epistol.
Dissert. ad Gleberr. Nat. Curios. Periantrum, Decur. III. anno V.
 & VII *Ephemer. N.C. Germ. adjecta*, ubi Dendritas, Rhoditas, Phyl-
 litas, Ericitas, Cisitas, Narcisitas variis in terra regionibus reper-
 tos aliaque id generis fusius æque ac eleganter persequitur. De Mans-
 feldensis agri lapidibus fissilibus prope Islebam effodi solitis, notissi-
 ma res est, eosdem scilicet & argenti & cupri mirum vehiculum esse
 & simul ac finduntur jucundissimum intuentibus spectaculum, varias
 nempe figuræ nunc fluviatilium, nunc amphibiorum, ranarum, ver-
 mium, maxime vero nostris temporibus diversi generis piscium non
 sine admiratione præbere. Hæc tamen intercedit plerosque hujus ge-
 neris lapides & cum primis Ichtytas Mansfeldenses & Kupfersuhlienses
 differentia, quod illi plani fere sint ita ut nihil de piscis substantia su-
 per lapidis superficiem prominat, sed quoad squamas tantum splen-
 dorem quendam cupri ad instar mineralium & hoc ipso splendore repræ-
 sentent. Hi vero nitidius multo atque accuratius expressam piscium fi-
 guram exhibeant, ita quidem ut substantia piscis metallica notabili cras-
 sitate prominens, elegans satis piscis immutati spectaculum sistat atque
 distinctius in oculos incurrat. Præterea in Mansfeldibus sive Islebia-
 nis Ichtytis duorum tantum vel trium piscium species licet observare;
 pisces enim qui in Islebiano lapide apparent, verba sunt Boethii de
 Boot de Lap. & Gemm. sunt lucii, percæ vel passeres marini, raro a-
 liorum animalium in eo lapide imagines spectantur; cum Kupfersuh-
 lienses innumeræ fere earundem species exhibeant. Sunt mihi ad ma-
 nus elegantissimæ Carpiorum Percarum, Luciorum, Anguillarum a-
 liorumque piscium figuræ, quarum aliquas si antequam ad Crocodi-
 lum meum revertar, hic in medium afferam, non ingratum B L fore
 confido. Figura igitur no. XXVI. lapidem sistit fissilem ex dictis Ite-
 nascentibus sive Kupfersuhlianis fodinis erutum, octo librarum pondus 26.
 habentem, (cujus figura non vero magnitudo satis accurate delineata)

anguillam vel mustelam potius in superficie elegantissime referentem. Nec minus & pulchritudine & rara curiositate commendatissimum est lapidis frustum, quod fissum in medio Carpionis anterius segmentum in utroque plano satis notabiliter ultra planitatem lapidis prominens atque accurate utrinque quadrans exhibuit, & præterea veræ cupri mineralia simillimum est. (Vid. Fig. XVII.) Elegantior vero est atque rarer lapis sequenti nempe XXIX. figura hic delineatus decem libras pondere exæquans percami elegantissime expressam, & quod rarissimum omnibus numeris absolutam repræsentans. Vigesima nona figura piscis illius, quem Coracinum vel Saperdum, vulgo eine Karansche vocare solent, posterius segmentum refert accurate atque satis distincte quoque expressum. Curiosissima etiam est trigesima figura, quæ Lucium minorem, einen Grashécht / uti loqui amant, caudam ore admordentem, veluti mensæ cundem inferre solent ob oculos ponit. Cui accedit passerculus marinus, nuper modo erutus & exactissime figuratus, quem Figura trigesima prima exhibet. Et quis omnes piscium illorum quos Metallifodinae illæ in magna copia largiuntur species, quarum ipse diversas adhuc ad manus habeo, hic enumerare valeret? ex modo allatis facile quis de corundem varietate judicium ferre poterit. Unius adhuc curiosi ludentis Naturæ spectaculi, in Kupfersuhliensibus lapidibus expressi ob affinitatem materiæ hic meminisse licebit. Exhibuit celeberrimus harumque deliciarum insignis promus condus *Georg. Hier. Velschius*, varias Astroitæ, nec non Cometitæ sive lapidis Cometen caudatum referentis, item Stigmitæ, Hydatitæ sive Cymatitæ undarum & fluctuum effigiem repræsentantis species. *Hecatost I obseru. XLIV. p. 60. 61.* Hic vero dantur lapides fissiles non minus curiosi, solis radiatam effigiem ostendentes, cuius generis unum exempli loco delineari curavimus, qui ut alii solem, ita stellam illam, quam Equites Ordinis Aquilæ nigrae in sinistro latere habent, repræsentat, vid. figura XXXII.

Sed è diverticulo in viam ad Crocodilum nostrum rédeamus, ubi ante omnia haud immerito aliquis quæsierit num sit veri Crocodili skeleton, quod lapidi huic adhæret; eum lacertæ majoris vel alius ex hoc animalium genere species fucum facile nobis hic facere posse. Verum enim vero, si quis modo eas quæ hic circumstant conditiones, corporis &que ac mentis & judicii oculis probe examinaverit, nulluni eidem amplius dubium mea quidem sententia superesse poterit, ipsum
bunc

hunc lapidem verum continere *Crocodili metallisatum & petrefactum skeleton.* Videlicet si rem curatius intueamur, omnes lacertarum, quibus Crocodilus etiam annumeratur, species quo nobis adhuc cognitæ sunt ad sex classes vel genera referri solent. 1. Lacertas propriæ dictas quo & aliae pertinent quas vide sis *Miscellan Acad. N C. Germ. Dec. II. Anno II. p. 488* nec non *Museum Valentinian. Libr. III. Cap. 33. § 7. p. 103.* 2. Stincos marinos vel uti aliis audiunt Crocodilos minores terrestres. 3. Lacertas Indiæ Orientalis Leguan vulgo dictas. 4. Chamaleontes 5. Salamandros & 6 tandem ipsos Crocodilos, omnium lacertarum maximas, quoniam id genus animalis tota vita uti multis est creditum augetur, unde non mirum si, licet ex mediocri ovo prodeant, magnitudine tamen sepe octodecim, viginti, ex *Plinii* relatione plusquam duodeviginti pedes, secundum *Plutarchum & Aelianum* vero viginti quinque & viginti sex cubitos in *Egypto* & uti *Ionis* refert plusquam centum pedes circa urbem *Panamam* America attingant. Quod si jam has lacertarum species, unam post alteram cum nostra figura conferamus, haud difficulter apparebit cuiusnam ex illis imaginem præse ferat. Satis exploratum atque compertum est Lacertas communes illas cumprimitis quas Germania alie vix pedem dimidiam aut tertiam ulnae partem longitudine æquare, cum nostra figura ad unius & dimidiæ ulnae dimensionem sit exorrecta. Prærea si partium constituentium symmetriam & proportionem intueamur, caput-hujusmodi Lacerta quartam trunci partem longitudine exæquat, in nostra vero figura si rem accuratius examinemus, caput dimidiæ trunci parte longius est. Deinde Lacerta caput ex rotundo ad ovalem figuram accedit, hic vero in figura caput non tam ovalem quam pyramidalem refert figuram, naso depresso, oculisque eminentibus. In lacerta vertebris nunquam observamus processus acutos spinosos, quos hic in lapide evidentissime conspicimus. Lacerta, uti illi norunt qui easdem earundemque partes intentis oculis contueri non gravantur, dentes habent minutos acus instar acutos, eorundemque seriem breviorem: hic vero dentes longiori serie dispositi ex radice latiori in pyramidalem formam desinunt. Ex qua collatione partium sat superque nisi me omnia fallunt, patet, non esse Lacerta communis effigiem quam lapis hic nobis noster exhibet.

Stincum marinum si consideremus ejusque formam exteriorem cum figura nostra comparemus, facile videbimus, nec illius esse imaginem

ginem quam lapis hic expressam refert. Caput enim habet ex oblongo rotundum, os acutum, atque illud septimæ partis trunci longitudinem habet: pedibus gaudet caudaque brevioribus, ut de magnitudine totius nihil dicam quæ nunquam ad nostra figuræ magnitudinem accedit, unde diversitas nullo negotio in oculos incurrit.

De Indica lacerta Leguan vulgo dicta, dispiciamus quoque in quantum cum nostra figura conveniat. Caput habet tertiam trunci partem adæquans, cæterum quoad superficiem exteriorem planum & quodammodo acutum, linguam bifidam, collum ejusdem cum capite longitudinis, dorsi vertebras simili ratione ac lacertarum vulgarium comparatas. Figuram si quis desiderat, audeat *Viri Celeberrimi Dn.D. Mich Bernh. Valentini Archiatri Hassiaci & Professoris Medici Gießenensis famigeratisimi, Praeceptoris quondam nostri omni honoris cultu pie prosequendi, Museum Museorum Lib. III. cap. 38.* ubi elegantem ipsius effigiem inter Msc. Doctissimi, rerumque Indicarum peritissimi viri *Herberii de Iger*, repartam delinatam inveniet. Exinde vero facile quis differentiam inter hoc animal & nostram figuram comprehendere poterit.

Neque Chamæleon, cuius aliquot icones ibidem quoque exhibet laudatus modo *Vir Celeberrimus*, quemque quoad structuram atque partes componentes, post Romanos, Parisienses, Haffnienenses & Amstelodamenses fusius descripsit *λαυρηστος Pechlinus observat. Libr. II. observat. LXX. p. 383.* cum hoc nostro iconে convenire videtur, ut enim universi corporis magnitudinem reticeam, caput habet, quemadmodum *Lacerta* communes, rotundusculum & breve, vix quietam trunci partem excedens, caudam ipso corpore duplo maiorem & valde gracilem, qui corporis habitus quantum nostra figuræ sit disconveniens nemo non videt. Nec Salamandrac, quam Jecco à sono quein edit, in Orientali India vocare solent & quam peculiari tractatu eleganter descripsit *Clarisimus Wurffbeinias*, forma atque figura quadrare hic videtur. Caput enim ipsi est rotundum caudaque brevior & quod certissimam differentiam ostendit, ipsius vertebræ non habent processus acutos spinosos quos in nostra figura, ut supra jam dixi distincte expressos cernimus.

Cum igitur ex jam dictis evidentissimum sit ad nullum ex quinque his generibus erutum hoc ex terra animal referri posse, omnes vero illius partes, caput, dentes, cauda, processus vertebrarum spinosi &c.

Cor-

Crocodili partibus exacte congruant, sicuti fusi demonstrare possem, si instituti ratio & paucarum pagellarum angustia, permitterent, hinc merito concludimus, esse hoc animal illam ab Aegyptiis pro Deo cultam belluam, Crocodilum scilicet sive Indorum Cayman, de quo, si cetera etiam desint, dubitare tamen nos non finit illud quod ipsa quaque figura adhuc suppeditat infallibile Crocodili signum. Nimirum novimus Crocodilum superiorem æque ac inferiorem maxillam habere mobilem, quod ne in dubium vocare quis facile possit, en testem omni exceptione majorem *Clariss. Borrichium, qui Libr de Hermet. & Aegyptior. sapient p. 270.* Movet utramque inquit, Crocodilus sc. maxillam & valide satis & satis expedite quemadmodum ante trien- uim Haffnia conspeximus in binis Crocodilis ex Indis Orientali- bus ad Divum Fridericum III. transmissis, quorum alter longitu- dine circiter pedum Romanorum trium, qui biennis videri poterat in portu nostro demum obiit, alter ad pedes quatuor in longum por- rectus, quem triennem conjectimus fuisse vivus in Viridarium Re- gium illatus aliquamdiu post exspiravit: uterque in oculis & adi- bus celebratissimi Medici D Simonis Pauli novaculis curiosorum & morte patuit, uterque luculente demonstravit, vanum esse illud A- ristotelis L I. Histor. Animal. cap. XI. καὶ δι μέρη τὰ ζῷα τὰ πάντας γένη, τὸν δὲ πολὺ μήριον Κρηνοδελτόν, στρογγυλόν τὸν ἀριστόν. Si quis jam no- strum hunc Crocodilum metallicum accurate contempletur & quidem riectum diductum obtusum quasi angulum efficientem, evidentissima in superiori æque ac inferiori mobilitatis vestigia deprehendet. Quan- doquidem igitur de solo inter animalia quadrupeda Crocodilo, quem- admodum inter aves de Psittaco hoc ipsum constet, hinc certo infer- rimus referre hanc figuram veram Crocodili imaginem & esse verum Crocodili skeleton ex ossea in Metallicam substantiam transmutatum.

Id vero jam in questionem venit quis Crocodilum hunc nostrum ex divitis littore Nili vel aliis longissime hinc disstis regionibus in me- dia Germaniam & quidem in ipsa terræ viscera deduxerit & deinde qua ratione metalliformem habitum induerit? quod ut expeditum de- mus instituti ratio à nobis videtur exigere. Antea vero quam ad id ipsum me accingam de animalium illis è terra hinc inde erutis reli- quis in genere aliquid erit dicendum ut hac deinde via eo commodius ad scopum possimus pervenire. De Ebore fossili Elephantinisque illis sce- letis quorum supra mentionem fecimus notum est quod circa primam eo- rundem

rundem originem in diversas sententias eant auctores Quidam enim cum nec conjectura esse qui possint, quando & quomodo peregrina hæc animalia huic suerint deducta, quis eadem casus huc detulerit, cum omni fundamento historico hac in parte fint deſtutti, multos etiam reperiri veros lapides animalium & vegetabilium partes quoad externam configurationem exacte referentes cogitarent, & talia aliquando fossilia ossa offerri perpenderent, quæ à quibus animalibus profecta sunt juxta cum ignarissimis ignorent, eadem pro jocantis Naturæ effectibus novisque spiritus subterranei machinationibus habent, atque hinc vel Archeuni subterraneum, qui lapides ossibus figuræ intuitu prorsus similes efficere ad formare posse configunt, vel materiam primo fluidiorem & deinde sensim concrecentem, certamque pro certa atque determinata matricis dispositione figuram induentem mechanico coaliu ita coagmentari contendunt, prout præter Wormium, Imperatrum & alios hanc genesis exponit Cœleberr. Fridericus Hoffmannus Pater, in Clave Schröderiana p. 150 ubi de Unicornu fossilis, atque aliis animalium ossibus è terra erutis verba faciens, Alii inquit materiam hujus simpliciter margam credunt, aqua subterranea lapidescente irrigatam atque fluidam redditam, quæ pro diversitate matricum in duas fluit, vel pro diversitate aliarum rerum quibus se se insinuat, supra in medium productarum varias, etiam sibi ipsi figuras quæ mea sit sententia. Simili fere ratione Cœleb. Bauschius, multum tamen fluens nec rerum suarum hic satis certus, materiam talium fossilium esse margam quandam bolum vel succum lapidescentem existimat, qui intercedente motu in terræ visceribus concepto atque varia matricis conditione vel Naturæ lusu in cornuum, dentium, osseum formas abeat & coaguletur vid. Tr. de Unicornu fossilib. Atque hanc quoque sententiam fuisus occasione Glossopetrarum Luneburgicarum propugnat M. Johannes Reiskius peculiari Commentatione Historico. Physica de hisce Glossopetris conscripta. Alii vero ex recentioribus viri doctissimi huic sententiae accedere ex ea ratione recusant, quod comprehendere non possunt, qua ratione, si hæc sententia locum obtineat, constans adeo conformitas in hisce ossibus observetur. Quod si enim a quoconque demum principio illa facta dicamus neutiquam tamen tanta semper observaretur conformitas, id quod evidentissime patet in aliis in fluido concrecentibus corporibus quæ variis modis à solita figura recedunt. Hæc vero non modo sibi invicem sed etiam anima-

nimalium partibus quibus respondent similima sunt, nec ulla est in fibrarum ductu, lamellarum textura, cavitatum dispositione & anfractibus vel partium etiam commissuris differentia *vid. Clariss. Casp. Bartholini Thom. Fil. specim Philos. Natural. p. 127.* Id quod eleganter ex collatione sceleti Elephantini prope Tonnam effossi cum Elephanto ab A. Moulineo in Hibernia cultro anatomico subiecto & descripto, cum primis quoad cellulas illas plerunque triangulares membranulis obductas utrinque magno numero repertas, dentes etiam, aliaque ossa & ossum partes ostendere sicut sit laudatus supra doctissimus *B. Tenzelius*, Amicus noster singularis.

Quamobrem haud immerito si quid ego judicare valeo, hanc maiori probabilitate niti sententiam arbitrantur, esse haec miranda regni mineralis spectacula ex animali potius regno deducenda, & esse nihil aliud quam spolia atque reliquias animalium quomodounque etiam hoc delatas; de eo enim non tam querit aut querere debet curiosus Naturæ speculator quam de structura, mixtione, qualitatibus, & effectibus. Quemadmodum enim, quod est viri cuiusdam Clarissimi simile profecto non dissimile, quando quis aurum & argentum nobis ostendit, statim verum illud esse aurum vel argentum agnoscimus, licet nondum nobis exploratum sit ubi locorum & quomodo fuerit productum & qua ratione eo devenerit: ita etiam hic si de structura aliquis requisitis satis superque constat, minime dubitare fas est esse haec vera animalium ossa iam quidem aliquo modo immutata, licet quomodo & quando in haec subterranea loca fuerint delata nondum ita satis ac e quidem in votis esset, expeditum sit. Atque huic sententiae ex eo maximum robur accedit, quod illa structuræ similitudo non quoad exteriorem formam atque figuram tantum observetur, sed etiam ad intimiorum mixtionem sece extendat. Non solum enim *Clar. Tenzelius* mixtionem animalem hic comprehendit dum sal volatile, quod à pura ejusmodi lapidea margra, quemadmodum aquam ex pumice nullo modo expectare possumus, exinde elicitem testatur, sed etiam alii ossa illa fosilia analysi pyrotechnica subiecta omnia phænomena quæ ossa recentia animalium exhibere solent, ostendere experti sunt: inter quos *Nobilissimus Vir Dn. Lt Joh. Samuel Carl Medicus Oerengensis experientissimus in Lapide Lydio Pyrotechn. ad ossum fossil. docimas. & septem institutis experimentis manibus, uti loqui amat, hoc ipsum palpandum offert, nec sine prægnanti ratione tandem concludit, quod;* cum

cum ossa illa non solum veram osium animalium structuram sed etiam
 animalem mixtionem, teste analysi per ignem instituta ostendant, ve-
 ra hinc sint animalium ossa, nullo vero modo terram margaceam
 Naturæ lusu figuratam, quippe quæ ne ullum quidem hujusmodi
 phænomenon offerre solet. Valet enim hic omnino *Stenonis illa de
 solido intra solidum Propof II. p. m 25.* Si corpus solidum alii cor-
 pori solido non modo qua superficie conditiones sed etiam qua intrin-
 secam partium particularumque ordinationem per omnia simile fuerit,
 etiam qua modum & locum productionis illi erit simile. Nec est quod
 quis miretur quod per tantum temporis spatium, quo sine omni dubio
 hic abscondita fuerint, non penitus fuerint destrœta, corrupta; cum
 & omnino aliqualis corruptela in illis observetur, & terra illa mactior
 qua sunt obtecta imbibendo & absorbendo humiditatem ab ulteriori
 corruptione eadem defendat. vid. Lapid. Lyd. modo citatum Ut adeo
 certissimum sit ab animalibvs quocunque de mun modo huc aliquando
 deductis hæcce fossilia proficiſci, quod non solum de aliis quoque
 plurimis, sed in specie de *Glossopetris* verum esse & *Clariss.* quondam
Steno in Specimin. Myolog. de Canis Carchar. capit. dissect. & mem-
 brum illud illustre ac socius sodalitii Lynceorum *Fabius Columna* in
 peculiari Dissert. tione, egregio ipsius de Purpura tractatui annexa iis ar-
 gumentis probatum dedere, quorum validitatem quicquid etiam mo-
 liatur supra citatus *M. Reiskius* elevare nollo modo potuit. Sed quid
 de Lapidibus Islebiensibus, Kupfersuhliensibus, nostro Crocodilo non
 amplius osseο sed metallico? De hisce lapidibus quoque fissilibus, mo-
 do cum primis, quo figuræ illis fuerunt impressæ, diversa quoque sentiunt
 auctores. *Dn. D. Alberti, Professor quondam Lipsiensis celeberrimus
 in peculiari dissertatione de Figuris variarum rerum in lapidibus &
 speciatis fossilibus Comitatus Mansfeldici,* modum hunc indagare
 sustinuit, & tandem eodem fere temperamento implicatissimum quæ-
 stionis nodum solvere conatur, quo Philosophus ille Aësopicus questio-
 nem ab Hortulano propositam, Cur herbæ sponte nascentes latius at-
 que uberiori crescant præ herbis sollicitiori hortulanî cultura terra im-
 plantatis? dicendo sic comparatam esse harum herbarum Naturam. Ita
 enim *D. Alberti de figuris inquit pisces exhibentibus inter fossilia
 Comitatus Mansfeldici conspicuis hac mea sit sententia: Hanc Na-*
turam ab initio his lapidibus Mansfeldensibus indicam eff: ut in su-
perficie sua tales piscium figuræ exhibeant quod omnino ita perpe-
tuandum

in in dū venit in illis. Nec absimili ratione illi quoque Corvos hic deludunt hiantes qui ad Naturam configunt, neque tamen eandem, in quo consistat distinctius explicant, id enim est in quæstione, quomodo nimurum Natura hunc lusum suum absolvat? quod ut curiosis perspicacē explicet operam intendit sedulo supra laudatus *Dn. D. Fischerus in Consiliar. Metallico p. 229.* dum sementem, uti loquitur, metallicam copiosiorem ad radices mineræ appellentem per paulos hujus poros ad intermedium usque spatiū permeare, ibidem transi- tu ulteriore denegato coagulari & connata gravitate fixas metari se- des, contendit. Lacubentem deinde mineræ portionem diuidiam variis prominentiis justam tamen proportionem obseruantibus, ceu parallelis sese invicem secantibus, distinctam, materiam semiliqui- dum, in spatiola profundiora cogere, dividere & ita vi æqualis pres- suræ in ipsis figuram condensare. Atque hoc ex necessitate continentis & materie, figuram enī particularum parallelogrammum æmulan- tem ad spatiū pervium datum contiguam, non posse non talem ex- hibere formam, quæ immediatae datæ distantia & linearum deflexu as- similetur.

Elegans est, fateor, hæc explicatio, modo hoc aliquis mihi ex- peditum dicit, qui fiat quod per hanc æqualem pressuram semper hic pisces & quidem diversi generis, accurate quoad omnes partes deli- neati reperiantur? Posset enim hæc pressura alias etiam inordinatas, nil minus quam pisces referentes, prognoscere figurās. Nec ju- vat ulterius cum aliis progredi & principium aliquod dirigens atque formas ejusmodi determinato modo efficiens gratis hic comminisci, hoc enim non precario sumendum sed liquido probandum est. Non quidem diffiteor posse fluidum aliquod partibus salinis refertum atque intra lapidum angustias coarctatum super eorundem superficies se diffundere & varias, arborum cumprimis, aliorumque vegetabi- lium figurās aliquo modo exprimere, quemadmodum in salium chystallisationibus lateribus vitri adhærentia salia, elegantissimas ve- getabilium figurās repræsentare observavimus, & sicuti videmus, (quo simili *Clar. Scheuchzerus L. c. ad phanom.* quoddam explicandum ut- tur) post disruptionem durarum tabularum è lapidi scissili nigro poli- tarum atque oleo vel aqua prius illatarum, & super invicem probe tritarum, arbicularum effigies in utriusque tabula superficie expri- vi sed num hoc ipsum, quemadmodum in plurimi dendritis, prout

egregie demonstravit *Laudatissimus Scheuchzerus*, ita & ubique in omnibus fossiliis, in primis quæ animalia & pisces referunt, figuris locum obtineat, merito dubitamus. Tantum enim abest ut etiam dendritas omnes hinc deducere potuerit Vir Doctissimus, ut potius, exactum illam cum veris plantis & arbusculis similitudinem perpendens, de plurimis adhuc ingenuo confiteri fuerit coactus, eorum causas vel sub tam obscuro latere tegmine ut ad plenam detectionem nulla spes appareat vel configiendum tandem ad plantæ aliquujus inter bina strata nondum consolidata casu crescentis aut per ruinam eo delatae compressionem & factam impressionem. Et sane, ita verba ipsius l. c. p. 78. habent, ab hujus opinionis amplexu vix detinere me possum uoties aspicio scolopendria vel Tilicita potius in Museo nostro civicò ita ad Natura leges expressam effigiem, ut non ad sit duntaxat foliorum e caule excurrentium ad ipsius caulis crassitudinem proporcio, sed in ipso caule lignoso corticis asperioris & rimosi manifestissima prostant vestigia, folia e caule alterna. im excurrentia, imo uod magis mirum in ipsis eti. m foliis nigre coloratis nigriora, id est atra copiosissima conspiciantur puncta, seminum in parte aversa foliorum in his epiphilospermis conspicuorum clarissima indicia. Quid quod id ipsum in Phyllitis tophaceis manifeste deprehenderit & ostenderit, dum earum tantum arborum folia tosis elegantissime impressa invenit quæ tūp̄a illum locum aut proxime saltēm fuerunt constituta, & quod cum primis omne hic dubium abolere poterit, ipsa folia in mediis tosis reperit tanquam Archetypum ex typo sive vestigia ipsi adhuc immanentia cum pediculis, licet plerumque teneriora & vel in totum vel ex parte corrofa in pulverem inox collapsura. Quod si igitur exactissima hæc similitudo atque conformitas in vegetabilium figuris adeo certum argumentum subministrat, quid de animalium atque piscium figuris dicamus? Nemo sane mihi persuaserit exactissimam ejusmodi atque omnibus numeris absolutam piscis figuram à materia liquida super lapidis superficiem effusa atque diffusa, administrantibus & dirigentibus centum etiam arches, fuisse effectam atque productam. Quamobrem ut ad Ichtytas meos redeam proxime præ aliis ad veritatem accessisse mihi idetur *Anselmus Boëtius à Boot de Lapid. & Gemm.* qui causam figurarum in Mansfeldensibus Ichtytis expositurus piscinam quondam in Mansfeldensi agro fuisse existimat, eamque poterat tenui terra obrutam ac ab exhalationibus metallicis subterraneis con-

condensata in saxum abiisse ac pīcium corpora quia terram non suscepint, exhalationem metallarem terra subtiliorem magisque penetrantem facile in se recepisse ac cum eo ēris non solum colorem, verum etiam substantiam, cum lapides illi cupro prægnantes sint. Ita omnino est, omnes ferè illæ pīcium figuræ, cum primis quæ magis prominent quales sunt Kupfersuhlienses nostræ metallicæ à veris pīcibus hisce lapidibus sunt impressæ, ut hac ratione omnes nostræ supra exhibita figuræ, præter XXXIIam, radiatam stellæ vel solis figuram representantem (quam à ludente Natura, fluido inter lapidum superficies intercluso atque diffuso, simili ferè modo ac stella in regulo antimonii produci solet, prognatam fuisse existimo) hanc originem agnoscant.

Crocodilum profecto nostrum qui accuratius intentis oculis insuetur vix ab hujus opinionis amplexu, quemadmodum supra Scheuchzerus, detinere se poterit, deberi hanc figuram reliquiis veri animalis cuiusdam quod Crocodilum fuisse superius jamdum evici. Omnia enim minutissima etiam, apophyses, spinæ, dentes, cellulæ in ossibus, oculorum cavitates evidentissimè observari possunt, ita quidem ut nec pictor accuratius eadem delineare possit, nec exemplum proferet Naturam ludentem unquam tale quid produxisse. Reperiuntur equidem aliquando prægrandia lithomargæ frusta speciem osis alicuius nec non figuram aliquo modo referentia; sunt & mihi talia ad manus, sed qui eadem cum figura nostra aliisque veris animalium fossilibus ossibus contulerit maximum sane discriminem primo statim intuita deprehendet. Id etiam eleganter in nostra figura observatur, quod C. leb. Kircherus ossum animalium è terra productorum verum censet quando eorundem à Lithomarga figurata differentiam in eo ponit, quod illa, ossa scil. semper tibiarum canales fistulososque meatus olim in medulla refertos, retineant, hæc vero solidum lapidem sine ulla tibiarum concavitate mentiatur. Aperte enim in osse tibiae tracto circa literam F. & concavitatem & ipsam medullam metallisatam & colorem album ad hoc retinentem possumus cernere.

Sed quis eundem casus una cum aliis pīcibus in medianam Germaniam deduxit? Pīcinas in hisce locis ubi hæ todina reperiuntur, olim fuisse, Boëtio non crediderim, nec enim credibile est Veteres Crocodilos i pīcinis aliuisse, quin potius certum est eosdem in terris atque fluminibus longissime hinc distatis tantum provenire. Nec ex Afri-

ca belluam ejusmodi huc aliquando delatam, deinde mortuam, tumulatam postmodum vero metallisatam fuisse probabile est, quis enim pisces aliaque marina quæ magna in copia cum eo fuerunt cruta in tutulum ipsius circa eundem congesit? sanioribus Philosophis hæc sedet animo sententia, per inundationes varias ejusmodi marina in disfitas regiones & media terræ viscera fuisse delata, vix tamen à me impetrare possum ut credam particularem quandam inundationem Crocodilum ex peregrino atque disstissimo Africæ littore in Germaniam dedisse, in primis cum particulares inundationes plurimis etiam aliis quæ circumstant conditionibus non satisfaciant, sicuti eorundem hac in parte insufficientiam demonstrare suscepit *doctis.* *Anglus* *Ioh.* *Woodwardus* *Societas Regie Angl. membrum dignissimum specim.* *Geograph. Physic.* p. 35. Quamobrem non sine prægnanti ratione cum laudato Viro *clarissimo, doctissimo Tenzelio* aliisque curiosis ad diluvium universale configimus. Nemo sane inficias ibit ingentes mutationes fuisse paßum terrenum nostrum globum diluvio isto, imo penitus eundem fuisse dissolutum speciosissimis argumentis probare sustinet *Curiosissimus Anglus*, quæ sententia si locum haberet in proclivi effet perpicere qua ratione diffluentibus aquis terra dissoluta sensim rursus subsederit, quod diversa ista terræ strata quæ terræ fossores observare solent & de quibus curiosissima tradit *Celeberrimus Rudbeck* in *Atlantica sua* de annua auctione terræ super terram Adamicam, aliquo modo innuere videntur. Cumque spolia atque reliquæ animalium casu hinc inde in tanta dissolutione & confusione rerum oberrantes simul etiam sensim pro diversa specifica gravitate procuruerint, à terra tandem magis magisque subidente fuerunt obiecta. Facile exinde patet quomodo Elephantina sceleta, Balænarum osia, Crocodilus noster, noti æque ac ignoti pisces in mediterraneas Europæ & in specie Germaniæ regiones Thuringiam, Hildesiensem, Mansfeldensem aliasque agros pervenerint: Id quoque quod ex nulla alias hypothesi ratione intelligibili deduci potest, eleganter hinc explicari potest, qui scilicet fiat quod conchæ, glossopetrae aliaque similia quæ sunt ejusdem generis & eandem gravitatem specificam habent tanta in copia è terra sèpè effodiantur, ut studio collecta atque congesta fuisse quis existimet, cum res ejusdem specificæ gravitatis aquis innatantes, earundem motu facile congerantur & deinde simul etiam tubideant, prout hæc fusius dilucidanda suscepit citatus *Clarissimus Woodwardus*

edwardus libro jam allegato. Neque satis causa est quamobrem hic aliquis causetur, non esse probabile ossa animalium tanto temporis intervallo à corruptione mansisse immunita, cum ut supra innui & terra macra qua sunt involuta, humiditatem absorbendo, & vestis metallica ita ab omni corruptela defendant ut in ævum durare possint.

Ultimo tandem hoc expediendum restat adhuc, quomodo Crocodilus noster aliisque pisces scisili lapide fuerint obducti & qua ratione mutato habitu vestem metallicam acceperint. Fossilia illa ab animalibus profecta ad duo commode genera referri possunt; illa scil. quæ prorsus immutata, vel aliqualiter saltem petrifico succo imbuta aut calcinata sunt: & alia prorsus petrefacta vel metallisata, quæ figuram quidem partium animalium adhuc, colore vero, pondere atque duritate lapides vel mineras metallo satis refertas referunt, quando enim occurrentes forte solventes terræ luci substantiam corundem absumperunt & destruxerunt, in locum particularum absumentarum alia successit saxa, metallica materia, exteriore tamen figura remanente, prout animalia, serpentes v. gr. cancri, plurimaque & itacea petrefacta luscilentum exemplum præbent. Et ad hoc genus posterius pertinent etiam Crocodilus noster reliquique pisces metallisati. Videlicet illud nemo facile in dubium vocaverit quod jamdudum cum *Stenone*, & genere & ingenio *Nobilissimus Boyle* ostendit, lapides ex materia fluida viscidiiori tamen atque tenaci, produci, adeoque id quoque plus quam probabile est fuisse lapides ex argilla tenaci nigricante vel livelcente originem ducere, quæ hinc pisces facile & crocodilum in illa dissolutione & confusione rerum casu forte oblatos, obducere & propter viscibilitatem firmitate amplexu tenuere potuit. Deinde id quoque apud rei metallicæ peritos in confessu est, nihil esse ad recipiendas inspirationes metallicas, vulgo *Eintwirte ungen* aptius quam has ipsas argillas: Quid igitur mirum si, substantia corporum ita implicitorum, cum a motu partium intestino putredinali, tum a solventibus terræ lucis dissolutâ & destructâ, partes metallicæ in locum abumtarum subiciantur & recipiantur, haecque tandem animalia habitum penitus mutent & undique veste metallica obducantur, imo in metallo quasi transmurentur. Simili prorsus ratione hæc immutatio procedit ac putatitia illa ferri in cuprum transmutatio in aquis prope Neufol Hungariae, illæ scil. aquæ metallicæ spiritibus acidis sunt imprægnatae quorum vi substantiam ferream aggreduntur atque dissolvunt,

quantum vero successive de ferro solvunt tantum cupri rursus eidem apponunt, ut tandem soluta omni substitutia ferrea merum cuprum ejusdem quantitatis atque figuræ sit substitutum, atque ita quod miraculo proximum est, si quæ instrumenta ferrea iisdem injiciuntur, eadem post aliquid temporis intervallum cuprea extrahuntur, sicuti hujus rei specimina ad manus habeo, in quibus ille falsæ transmutationis modus ad oculum patet. Quemadmodum etiam rem sese habere videmus in illo experimento, quando cuprum aqua forti solvimus atque aquæ huic instrumentum ferreum immittimus, tum enim aqua illa Stygia ferrum confessim aggreditur atque solvit, quantum vero solvit tantum cupri dimittit atque ferreo instrumento loco absumentarum particularum rursus apponit.

Cum tandem sub argillæ illius induratione, avolante humiditate, particulae ipsius arctius sibi implicitentur atque proprius ad se invicem accedant, necessario animalia argillæ inhærentia; quæ vix partibus durioribus ossis resistere possunt valide satis compriment. Et hinc in promptu est ratio quare compressa aliquo modo in Crocodilo nostro ossa appareant atque in Ichtytis supra exhibitis ipsæ figuræ depressiores sint, & quare in multis lapidibus Islebiensibus cumprimis, nil nisi squamarum vestigia, spinis ejusmodi piscium tenerioribus cum partibus mollioribus consumptis, obseruentur.

IV.

EPISTOLA Godofredi Gvilielmi Leibnitii,

ad Autorem Dissertationis de figuris animalium quæ in lapidibus observantur, & Lithozoorum nomine venire possent

Vir Nobilissime & Amplissime.

Mirificè Crocodilo Tuo fossili applaudo, gaudeoque quod hortatibus meis obsecratus dissertationem de eo meditataam absolvisti. Scis eandem mihi esse sententiam, in veri locum, tanquam in modolum successisse metallicam expressionem. Fusiis mentem ante multos annos ex-